

Protestantse Gemeente Dronten

Orde van dienst voor de avonddienst
Zondagavond 21 april 2024 in De Ark

Voorganger: ds. Karolien Zwerver
Ouderling van dienst: Nel Boeve
Diaken van dienst: Anneke Rolleman
Organist: Harry Haasjes
Voorzangers: Peter en Henriëtte Speek

Welkom en mededelingen

Aanvangslied: Psalm 119: 1 en 40

Welzalig wie de rechte wegen gaan,
wie in de regels van Gods wijsheid treden.
Zalig wie zijn getuigenis verstaan,
van ganser harte zoeken naar zijn vrede.
Geen onrecht en geen dwaling lokt hen aan.
De weg der zondaars wordt door hen gemedend.

Uw woord is als een lamp, een helder licht,
een schijnsel op mijn pad, een eeuwig baken
dat in de duisternis mijn schreden richt.
Ik zwoer en ik begeer het waar te maken,
dat ik zal wandelen voor uw aangezicht,
dat ik uw recht zal roepen van de daken.

Stilte

Bemoediging

Inleiding op de dienst

Avondlied: Lied 246b: 1 en 2

1. De maan is opgekomen.
De aarde ligt in dromen.
De nacht is stil en klaar.
De donk're bossen zwijgen
en van de beemden stijgen
de nevels wit en wonderbaar.
2. De wereld die verstilde
en zich in schemer hulde,
wordt inniger vertrouwd
en houdt u zo geborgen,
dat gij verdriet en zorgen
van heel de dag vergeten zoud.

Gebed

Lied bij het openen van de Bijbel: Lied 315: 1 en 3

1. Heb dank, o God van alle leven,
die zijt alleen Uzelf bekend,
dat Gij uw woord ons hebt gegeven,
uw licht en liefde ons toegewend.
Nu rijst uit elke nacht uw morgen,
nu wijkt uw troost niet meer van de aard,
en wat voor wijzen bleef verborgen
werd kinderen geopenbaard.
3. Gemeente, aan wier aardse handen
dit hemels woord is toevertrouwd,
o draag het voort naar alle landen,
vermenigvuldigd duizendvoud.
Een stem zegt: Roep! Wat zou gij roemen
op mensengunst of -heerlijkheid?
't Verwaait als gras en weidebloemen. –
Gods woord bestaat in eeuwigheid!

Schriftlezing: 1 Koningen 3: 16 - 28 (NBV)

¹⁶Kort daarna vroegen twee hoeren bij de koning gehoor.

¹⁷De eerste vrouw vertelde: 'Staat u mij toe, heer, deze vrouw en ik wonen in hetzelfde huis. In dat huis heb ik in haar bijzijn een kind ter wereld gebracht.

¹⁸Drie dagen later kreeg ook zij een kind. Wij waren daar samen; er was niemand anders in huis, alleen wij tweeën.

¹⁹Maar haar kind is 's nachts doodgegaan, want zij was erop gaan liggen.

²⁰Toen is ze midden in de nacht opgestaan en heeft ze mijn kind bij me weggenomen, terwijl ik sliep. Ze nam mijn kind in haar armen en legde mij haar dode kind in de armen.

²¹Toen ik de volgende ochtend mijn kind wilde voeden, merkte ik dat het dood was. Maar toen ik het nog eens goed bekeek, zag ik dat het niet het kind was dat ik gebaard had.'

²²'Dat is niet waar!' zei de andere vrouw. 'Het levende kind is van mij en het dode van jou.'

'Niet waar!' zei de eerste. 'Het dode is van jou en het levende van mij.' Zo bepleitten ze ieder hun zaak bij de koning.

²³De koning nam het woord en zei: 'De een zegt: "Mijn kind leeft en het jouwe is dood," en de ander zegt: "Nee! Het dode kind is van jou en het levende van mij."'

²⁴En hij beval: 'Breng mij een zwaard.' Er werd hem een zwaard gebracht,

²⁵en toen zei hij: 'Hak het levende kind in tweeën en geef hun ieder de helft.'

²⁶De echte moeder van het levende kind kon de gedachte dat haar kind iets zou overkomen niet verdragen en riep uit: 'Nee, heer, ik smeed u, geef het kind aan haar, maar dood het alstublieft niet!' De ander zei: 'Als ik het niet krijg, krijg jij het ook niet. Hak het maar doormidden!'

²⁷Maar de koning deed de volgende uitspraak: 'Het zal niet gedood worden. Geef het levende kind aan háár, want zij is de moeder.'

²⁸Toen de Israëlieten hoorden welk vonnis de koning had geveld, kregen ze groot ontzag voor hem, want ze begrepen dat hij het recht handhaafde met goddelijke wijsheid.

Lied 939: 1

Op U alleen, mijn licht, mijn kracht,
stel ik mijn hoop. U zorgt voor mij.
Door golven heen, door storm en nacht
leidt mij uw hand. U blijft nabij.
Uw vrede diep, uw liefde groot
verjaagt mijn angst, verdrijft de dood.
Mijn vaste rots, mijn fundament,
U bent de grond waarop ik sta.

Bijbelstudie/overweging

Lied 811 voorzang

1 Zo - als een moe - der zorgt
voor kin - de - ren, haar toe - ver - trouwd,
en waar - borgt dat zij le - ven:
zo werkt een god van lief - de,
en geen uur ver - flauwt zijn vuur.
Niet meer ver - stomt het woord
dat Hij ons heeft ge - ge - ven.

2. Het neemt ons bij de hand,
dat woord, geduldig voert het ons
uit angstland weg naar vrijheid.
Zo onbegaanbaar dwars die
weg, zo hoog, zo heet en droog –
laat mij niet moeten gaan
als Gij niet zelf nabij zijt.

3. Een waterval van licht,
van vreugde en gerede hoop,
van inzicht en vertrouwen:
zo overkomt Gij mensen,
ik besta uw woord en ga.
Nog weet ik niets van U,
ooit zal ik U aanschouwen.

Gebed, 'Onze Vader' (NBV)

Onze Vader in de hemel,
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen
laat uw wil gedaan worden op aarde
zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven wie ons iets schuldig is.
En breng ons niet in beproeving,
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit tot in eeuwigheid. Amen

Slotlied: Lied 908: 1, 4 en 7

1. Ik heb U lief, o mijn beminde,
die al mijn vreugd en sterkte zijt.
Ik heb U lief, o welgezinde,
wiens komst ik dag en nacht verbeid.
Ik heb U lief, o schoonste licht,
glans van Gods aangezicht.
4. Ik ging verdwaald langs vele wegen,
ik zocht U wel, maar vond U niet,
ik ging verblind het duister tegen,
ik minde wat de wereld biedt.
Nu hebt Gij zo mijn hart gewend,
dat ik U heb herkend.
7. Ik heb U lief, o wonderschone,
ik heb U lief, Gij zijt mijn God.
Ik vraag niet, dat Gij mij zult lonen;
ik heb U lief, ook in de nood.
Ik heb U lief, o schoonste licht,
gezegend Aangezicht!

Zegen, met gezongen 'amen'